

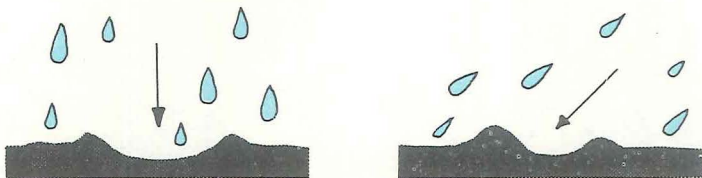
alder. Målinger på blyet i unge basaltiske lavaer har givet punkter, der grupperer sig om en linie svarende til en alder på 4500 millioner år. Denne overensstemmelse er næppe tilfældig. Vi må heraf slutte, at meteoritterne og Jorden er dannet mere eller mindre samtidigt.

Forsøg på at datere meteoriter ved rubidium-strontium-metoden har kun kunnet bekræfte resultaterne af blydateringerne.

Selvfølger er der endnu mange uafklarede problemer vedrørende meteoriternes og planeternes dannelse, men det synes nu i hvert fald at være fastslået, at de er dannet samtidigt for ca. 4500 millioner år siden. Hvordan det hele er gået for sig, ved vi endnu kun lidt om, men i denne rumfartens tidsalder synes hvert år at bringe os nærmere til en forståelse af, hvorledes vort solsystem er blevet til.

Ole Lassen

Forstenet Regnvej

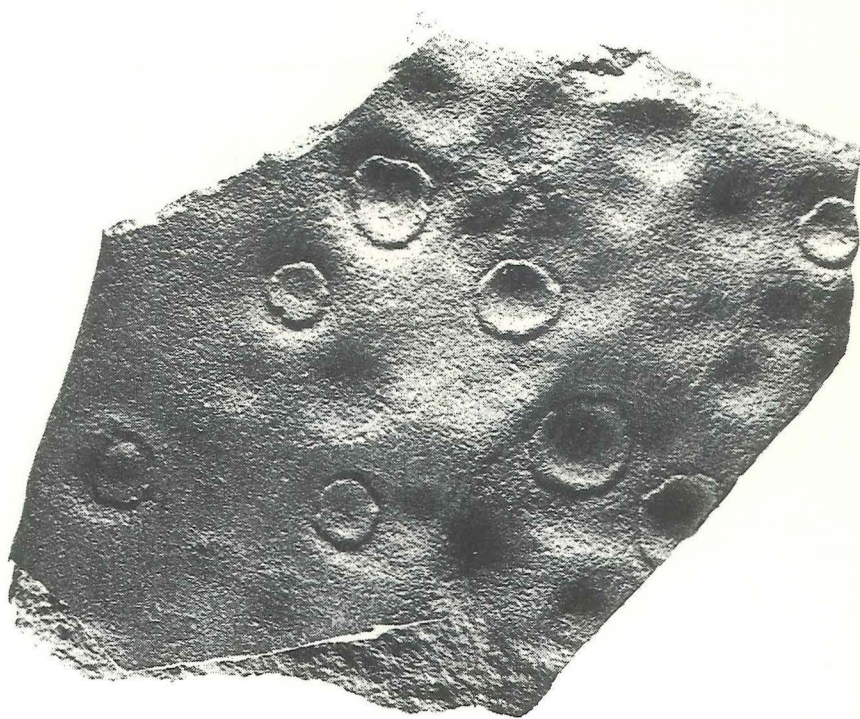
Enhver kender den "typiske" danske sommerstrand. Regnen siler ned, den tunge himmel falder sammen med det grå hav, og den hullede sandstrand låner af de mistrøstige grå farver. Den hullede sandstrand - ja, vi har jo alle set, hvordan regndråberne efterlader små aftryk i sandet. Allerede næste dag skinner solen atter, og sporene af gårsdagens uvej er blevet udsløttet.

Imidlertid udsløttes sporene ikke altid, og man kan lejlighedsvis på lagflader i fortidens aflejringer finde vidnesbyrd om en regn, der faldt for hundreder af millioner år siden. Det viser sig, at de fortidige regndråbefaftryk ganske minder om nutidens. En dråbe, som falder lige ned, frem-

bringer en regelmæssig hulhed med det fortrængte materiale skubbet op i en lav vold udenom fordybningen. Har der samtidig med regnvejret været kraftig blæst, har dråberne ramt jordoverfladen under en skrå vinkel. I dette tilfælde bliver fordybningen noget uregelmæssig med den opskubbede vold kraftigst udviklet på den side, der vender bort fra vinden. I skitsen til højre tænkes vinden at blæse fra højre mod venstre.

Det er klart, at regndråbeftryk kun i sjældne tilfælde vil have en chance for at blive bevaret for eftertiden. Aftryk efter dråber optræder hyppigst i oprindeligt lerede lag. Efter regnvejret er foregået en udtørring, hvorunder den pågældende jordoverflade i nogen grad er blevet hærdnet. Kort efter er fladen blevet begravet under nye ler- eller sandmasser, og hele lagserien er blevet gennemhærdnet. År millioner senere kan en geologs hammer ramme så heldigt, at bjergarten netop flækker langs den flade, som bærer vidnesbyrd om det regnvej, som måske kun varede i få minutter.

valdemar poulsen

Regndråbeftryk i sandsten fra Juratiden, Bornholm.